

The Legal Aspects of the COVID-19 Vaccine Based on Genetic Modification (the Approach of the Legal Systems of the United States, the European Union, and Iran)

Akram Aghamohammadi¹ | Bizhan Hajiazizi^{2✉}

1. PhD Candidate in Private Law, Faculty of Humanities, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.
Email: a.aghamohammadi@ltr.basu.ac.ir
2. Corresponding Author; Associate Professor of Private Law, Department of Law, Faculty of Humanities, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran. Email: haji598@basu.ac.ir

Article Info

Abstract

Article Type:

Research Article

Pages: 329-349

Received:

2020/12/29

Received in revised form:

2021/05/18

Accepted:

2021/06/28

Published online:

2023/04/19

Keywords:

genetic modification, intellectual property rights, biotechnology, COVID-19 vaccine.

The outbreak of the COVID-19 pandemic became the biggest health crisis of our time. Biotechnology research companies have begun a new era in overcoming the disease by using genetic modification techniques. The findings of the present study, with a descriptive-analytical method, indicate that the COVID-19 vaccine based on genetic modification technology faces two main challenges. First, the relatively strict regulatory approach to genetically modified organisms that exists to protect the environment and human health; compliance with these regulatory requirements may make the evaluation process for the production of the vaccine a lengthy one. Second, companies active in this field seek legal protection for their intellectual property. Critics of intellectual property protection, however, believe that this type of protection of the COVID vaccine could potentially affect its accessibility and cost-effectiveness. In the legal system of the European Union and the United States, special legal measures have been adopted to address the above challenges. However, due to the emergency situation caused by the spread of the disease in the Iranian legal system, we still face Legal vacuum.

How To Cite

Aghamohammadi, Akram; Hajiazizi, Bizhan (2023) The Legal Aspects of the COVID-19 Vaccine Based on Genetic Modification (the Approach of the Legal Systems of the United States, the European Union, and Iran). *Public Law Studies Quarterly*, 53 (1), 329-349. DOI: <https://doi.com/10.22059/jplsq.2021.316233.2674>

DOI

10.22059/jplsq.2021.316233.2674

Publisher

The University of Tehran Press.

ابعاد حقوقی واکسن کووید-۱۹ تولیدشده مبتنی بر اصلاح ژنتیک (رویکرد نظامهای حقوقی ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و ایران)

اکرم آقامحمدی^۱ | بیژن حاجی‌عزیزی^۲

۱. دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران. رایانمایی: a.aghamohammadi@ltr.basu.ac.ir
۲. نویسنده مسئول؛ دانشیار، گروه حقوق خصوصی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران. رایانمایی: hajij598@basu.ac.ir

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: پژوهشی	شیوع بیماری کووید-۱۹ در حال حاضر به بزرگترین بحران بهداشتی در سراسر جهان مبدل شده است. شرکت‌های تحقیقاتی فعال در حوزه زیست‌فناوری با بهره‌گیری از فنون اصلاح ژنتیک عصر جدیدی را در مبارزه با این بیماری آغاز کرده‌اند. یافته‌های جستار حاضر که به روش توصیفی-تحلیلی صورت گرفته، حاکی از این است که واکسن کووید-۱۹ مبتنی بر فناوری اصلاح ژنتیک با دو چالش اساسی روبروست: اول، رویکرد نسبتاً سختگیرانه قدرات در زمینه ارگانیسم‌های اصلاح‌شده ژنتیک که در راستای حمایت از محیط زیست و سلامتی انسان وجود دارد و ممکن است رعایت این الزامات، فرایند تولید واکسن را با روند طولانی ارزیابی مواجه سازد؛ دوم، شرکت‌های فعال در این حوزه خواهان حمایت قانونی از دستاوردهای فکری خود هستند؛ حال آنکه متقدان حمایت نظام مالکیت فکری بر این باورند که این نوع حمایت از واکسن کووید-۱۹ به طور بالقوه می‌تواند قابلیت دسترسی و مقرن به صرفه بودن را تحت تأثیر قرار دهد. در نظام حقوقی اتحادیه اروپا و آمریکا برای برآورده رفت از چالش‌های مذکور تدا이یر حقوقی خاصی مقرر شده است. حال آنکه نظر به وضعیت اضطراری ناشی از شیوع بیماری در نظام حقوقی ایران همچنان با خالهای قانونی مواجهیم.
صفحات: ۳۴۹-۳۲۹	اصلاح ژنتیک، حقوق مالکیت فکری، زیست‌فناوری، واکسن کووید-۱۹.
تاریخ دریافت:	۱۳۹۹/۰۱/۹
تاریخ بازنگری:	۱۴۰۰/۰۲/۲۸
تاریخ پذیرش:	۱۴۰۰/۰۴/۰۷
تاریخ انتشار برخط:	۱۴۰۱/۰۱/۳۰
کلیدواژه‌ها:	اصلاح ژنتیک، حقوق مالکیت فکری، زیست‌فناوری، واکسن کووید-۱۹.
استناد	آقامحمدی، اکرم؛ حاجی‌عزیزی، بیژن (۱۴۰۲). ابعاد حقوقی واکسن کووید-۱۹ تولیدشده مبتنی بر اصلاح ژنتیک (رویکرد نظامهای حقوقی ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و ایران). <i>مطالعات حقوق عمومی</i> , (۱)، ۵۳-۳۴۹.
DOI	DOI: https://doi.org/10.22059/jplsq.2021.316233.2674
ناشر	مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

مقدمه

در ابتدای سال نو میلادی ۲۰۲۰ سازمان جهانی بهداشت نوع جدیدی از کروناویروس را به عنوان عامل یک بیماری تنفسی معرفی کرد. با گسترش بسیار سریع این بیماری در چین و پس از آن به سایر نقاط دنیا، کروناویروس جدید با نام علمی SARS-CoV-2 و بیماری حاصل از آن به نام کووید-۱۹ نگرانی و وحشت زیادی را در بین مردم جهان به وجود آورد و سازمان جهانی بهداشت نیز طی اعلامیه‌ای، شیوع این ویروس را عامل وضعیت اضطراری بهداشت عمومی در سرتاسر جهان اعلام کرد (توکلی و همکاران، ۱۳۹۸: ۴۳۲). تاکنون میزان سرایت و مرگ‌ومیر ناشی از آن به بیماری «آنفولانزای اسپانیایی» نرسیده است، اما پیامدهای اقتصادی و اجتماعی شیوع آن بسیار جدی‌تر از یک قرن پیش است. از این‌رو بیماری همه‌گیر ضرورت تحقیق در مورد روش‌های بهتر تشخیص عفونتها، پیشگیری از آنها توسط واکسن‌ها و درمان مؤثرتر آنها را ایجاد کرده است. این ضربالمثل که «یک اونس پیشگیری ارزش یک پوند درمان را دارد» در مورد این بیماری کاملاً صدق می‌کند. کاربردهای فراوان زیست‌فناوری حکایتگر قدرت آن در ارتقای زندگی انسان است و به یکی از شاخص‌های مهم ارزیابی میزان توسعه‌یافتنگی کشورها تبدیل شده است (شهبهازی، برلیان، ۱۳۹۷: ۳۹). پیشرفت در حیطه زیست‌فناوری به افزایش واکسن‌های تولیدشده مبتنی بر فناوری اصلاح ژنتیکی منجر شده است (Folegatti PM, 2020: 467). حال آنکه در اتحادیه اروپا دستورالعمل‌های EC/2001/18 و 41/EC/2009 خواص سختگیرانه‌ای را در خصوص ارگانیسم‌های اصلاح شده ژنتیکی وضع کرده‌اند. بنابراین رعایت قواعد مذکور در تهیه واکسن‌های مبتنی بر فناوری اصلاح ژنتیک نیز الزامی است. حال آنکه نظر به شرایط اضطراری بهداشت عمومی ناشی از شیوع کووید-۱۹ در ژوئیه ۲۰۲۰ پارلمان اروپا و کمیسیون اتحادیه اروپا برای تسهیل تست بالینی واکسن‌های تهیه شده از فناوری مذکور به طور موقت از این الزامات عقب‌نشینی کرده است. از طرف دیگر، مؤسسات تحقیقاتی فعال در این حوزه خواهان حمایت نظام مالکیت فکری از دستاوردهای فکری خویش هستند. آنها معتقدند که حمایت مذکور برای خلق درمان‌های مبتکرانه، آزمایش‌ها و واکسن‌ها حیاتی به نظر می‌رسد. برخی معتقدان معتقدند که حمایت مالکیت فکری مانع توسعه یا قابلیت دسترسی واکسن‌ها می‌شود. با وجود دغدغه نظام‌های حقوقی آمریکا و اتحادیه اروپا برای حل مسائل حقوقی ناشی از واکسن‌های تولیدشده بر مبنای اصلاح ژنتیک در نظام حقوقی و تقنینی ایران، همچنان با سکوت قانونگذار مواجهیم. چه بسا مقررات حوزه زیست‌فناوری تشریفات طولانی و سختگیرانه‌ای را در خصوص ارزیابی این تحقیقات ایجاد کند. با توجه به مطالب یادشده، مقاله حاضر از دو قسمت مفاهیم و نظام حقوقی واکسن تولیدشده مبتنی بر اصلاح ژنتیک تشکیل شده است.

۱. مفاهیم

۱.۱. واکسن

واکسن در واقع میکروارگانیسم (ریزاندامگان) کشته یا ضعیف شده ویروس یا زهرآبه (توکسین) یا آنتی بادی یا لنفوسیت^۱ آن است که برای پیشگیری از بیماری تجویز می شود. یک واکسن می تواند با تحریک سیستم ایمنی بدن برای دفاع در برابر عامل بیماری، ایمنی فعالی را در برابر یک عامل مضر خاص ایجاد کند (Brunson, 2020).

۲. ویروس کرونا و کووید ۱۹

سازمان جهانی بهداشت در ۱۱ فوریه ۲۰۲۰، نام رسمی را برای بیماری کرونای ویروس جدید با عنوان کووید-۱۹ انتخاب کرد (Lai CC et al., 2020). کرونای ویروس‌ها خانواده I از ویروس‌ها هستند که ممکن است سبب ایجاد بیماری در حیوانات یا انسان شوند. کووید-۱۹ نوعی بیماری عفونی است که اخیراً کشف شده است (سازمان جهانی بهداشت، ۲۰۲۰: ۱). از علل شیوع بی‌رویه و شگفت‌آور این بیماری می‌توان به دوره نهفتگی زیاد عامل آن و نحوه انتقال آن در همین دوره‌های بدون علامت، خفیف یا پیش از ظهور بیماری اشاره کرد (طاهری، ۱۳۹۹: ۸۷).

۳. زیست‌فناوری

مطابق سند ملی زیست‌فناوری جمهوری اسلامی ایران ۱۳۸۵ «به‌طور کلی هر گونه فعالیت هوشمندانه بشر در خلق، بهبود و تولید فراورده‌های گوناگون با استفاده از موجودات زنده مخصوصاً از طریق دستورالعمل ژنتیکی آنها در سطح مولکولی در حیطه زیست‌فناوری، قرار می‌گیرد».

۴. موجودات (ارگانیسم) اصلاح‌شده ژنتیکی

در لغت گیاهان یا حیوانات اصلاح‌شده ژنتیکی مشتمل بر مواد ژنتیکی اند که از گونه‌های دیگری به آنها افروزده شده است (Collins, 2018: 233). در خصوص تعريف اصطلاحی باید گفت که «موجودات مهندسی ژنتیک شده، به موجوداتی اطلاق می‌شود که دی‌ان‌ای آنها با استفاده از روش‌های درون‌شیشه‌ای تغییر یافته باشد؛ یعنی دی‌ان‌ای، پس از ایجاد تغییر در خارج از بدن آن موجود به درون سلول‌های آن منتقل شده به‌ نحوی که بتواند جزء دی‌ان‌ای آن موجود شود» (رضایی، ۱۳۹۴: ۱۹). مطابق بند ۴-۱ ماده ۱ قانون ایمنی زیستی کشور مصوب ۱۳۸۸ «موجود زنده تغییر شکل یافته به معنای هر گونه موجود زنده‌ای است که

۱. لنفوسیت‌ها (lymphocytes) بیشتر در تولید پادتن و ایمنی نقش دارند.

دارای ترکیب جدید مواد ژنتیکی است که از طریق استفاده از فناوری زیستی جدید به دست می‌آید». در دستورالعمل ۱/۲۰۰۱ کمیسیون اروپایی آمده است: «...به معنی موجودی است به استثنای انسان (که مواد ژنتیکی آن به شکلی تغییر یافته است که چنین تغییری در شرایط عادی در طبیعت و با روش‌های معمول جفتگیری ایجاد نمی‌شود» (رحمانی منشادی، ۱۳۹۳: ۲۴۰).

۲. ابعاد حقوقی واکسن تولیدشده مبتنی بر اصلاح ژنتیک

میکروب‌ها، گیاهان و حیواناتی که مورد اصلاح ژنتیک قرار گرفته‌اند، با ایجاد زمینه تولید واکسن و داروهای ایمن و ارزان‌تر انقلابی در صنعت داروسازی ایجاد کرده‌اند (Diaz et al., 2020). اغلب شرکت‌های فعال در حوزه زیست‌فناوری پژوهه‌های تحقیقاتی عمدت‌های را برای کشف واکسن مؤثر بر درمان کووید-۱۹ آغاز کرده‌اند. برخی از واکسن‌های تحقیقاتی با استفاده از فناوری اصلاح ژنتیک در دست تولید هستند. پیشرفت در زیست‌مولکولی و زیست‌فناوری به افزایش ساختارهای واکسن مبتنی بر اصلاح ژنتیک منجر شده است. این ساختارها در حال حاضر برای تولید واکسن‌های جدید SARS-CoV به کار می‌رود. واکسن‌های تهیه شده از فناوری اصلاح ژنتیک برای SARS-CoV-2 اغلب از واکسن‌های مبتنی بر وکتور ویروس تشکیل شده‌اند که به‌منظور کاهش ضعف، اصلاح ژنتیکی شده‌اند (Clin Pharmacol, 3: 2020). در حال حاضر، اتحادیه اروپا و آمریکا تحقیقات و آزمایش‌هایی را در خصوص واکسن‌های مؤثر بر مهار و درمان کرونا آغاز کرده‌اند. از آنجا که برخی از واکسن‌های شرکت‌های تحقیقاتی مبتنی بر اصلاح ژنتیک است، تهیه و توسعه آنها باید مطابق با الزامات قانونی خاصی باشد. حال آنکه ممکن است بررسی و ارزیابی هر کدام از این الزامات و مقررات روند تهیه و تولید واکسن را با فرایندی دشوار و طولانی مواجه سازد؛ امری که به تأخیر در پیشگیری از شیوع بیشتر این بیماری منجر می‌شود. از طرف دیگر، عامل مهمی که ممکن است بر استطاعت و قابلیت دسترسی واکسن کووید-۱۹ تأثیر بگذارد، تخصیص حقوق مالکیت فکری به یک واکسن تهیه شده از فناوری اصلاح ژنتیک مانند حق اختراع است. اگرچه حقوق مالکیت فکری مانند حق اختراع ممکن است انگیزه مهمی برای تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران در تولید واکسن کووید-۱۹ به شمار رود، در عین حال ممکن است بر قابلیت دسترسی و ارزان بودن واکسن تأثیر بگذارد (Médecins Sans Frontières, 2020). موافقان حمایت مالکیت فکری از واکسن‌ها، درمان، آزمایش‌ها و فناوری‌های مربوط به کووید-۱۹ معتقدند قوانین مالکیت فکری نیازمند تقویت هستند تا موجد انگیزه‌هایی برای نوآوری و سرمایه‌گذاری در محصولاتی مانند واکسن‌ها -که توسعه آنها پیش‌بینی ناپذیر، خط‌ناک و گران است- باشد. در برخی حوزه‌ها احتمال بروز مشکلات یا اختلاف‌های مربوط به مالکیت فکری برای جلوگیری از توزیع واکسن‌های کووید-۱۹ یا درمان آن

ابراز شده است (ICC, 2020). منتقدان بر این باورند که مسائل یا اختلاف‌ها در زمینهٔ مالکیت فکری مانع از تولید یا توزیع واکسن یا درمان کووید-۱۹ می‌شود (Koops, 2020: 2). بدین ترتیب، در نظامهای حقوقی مذکور برای برونو رفت از مشکلات و چالش‌های یادشدهٔ تدابیر قانونی و حقوقی خاصی فراهم شده است که در ادامه هریک بررسی می‌شود.

۱.۲ ملاحظات محیط زیستی

اتحادیهٔ اروپا از سال ۱۹۹۰ دارای قانون صدور مجوز تولید و مصرف محصولات و موجودات تولیدشده از طریق فناوری اصلاح ژنتیک است.^۱ مرجع اینمی غذایی اتحادیهٔ اروپا سلامت محصولات مذکور را که پس از ارزیابی‌های لازم برای آنها مجوز صادر کرده، پذیرفته است. براساس دستورالعمل ۲۰۰۱ پس از طی فرایندهای صدور مجوز در مرجع اینمی غذایی اتحادیهٔ اروپا کشت این محصولات در تمامی کشورهای عضو مجاز است و کشورهای عضو تنها به استناد مستندات علمی می‌توانند کشت یک رخداد معین را منع کنند. مقررات اتحادیهٔ اروپا دربارهٔ ارگانیسم‌های اصلاح شده ژنتیکی، براساس اصول احتیاطی مندرج در قوانین بین‌المللی و اتحادیهٔ اروپا برای جلوگیری از هر گونه آثار سوء بر محیط‌زیست، سلامتی، اینمی انسان و حیوانات طراحی شده که نشان‌دهندهٔ دغدغه‌های ابرازشده از سوی مصرف‌کنندگان، کشاورزان و دوستداران محیط زیست است. موجودات زندهٔ اصلاح شده، مواد غذایی یا خوراک حیوانات تولیدشده از این فناوری می‌توانند در بازار اتحادیهٔ اروپا عرضه یا وارد شوند، به‌شرطی که مراحل برسی دقیق و ارزیابی اینمی مورد به مورد را طی کنند. مجوز عرضه یا واردات برای یک دورهٔ ده‌ساله به صورت مرکز توسط کمیسیون اروپا (دستورالعمل ۱۸۲۹/۲۰۰۳ EC) یا مقامات ذی‌صلاح ملی طبق دستورالعمل ۱۸/۲۰۰۱ EC/ صادر می‌شود که حاوی مقررات انتشار عمدهٔ چنین محصولاتی به محیط زیست است (براتی، ۱۳۹۶: ۷). محدودیت‌های اعمال شده در دستورالعمل اخیر اعضای اتحادیهٔ اروپا و کمیسیون را ملزم می‌کند تا تحقیقات در مورد موجودات و محصولات اصلاح شده ژنتیکی را پیش از انتشار آنها در محیط زیست یا عرضه به بازار انجام دهد. هر عضو اتحادیهٔ اروپا باید بودجهٔ مناسب برای چنین تحقیقاتی اختصاص دهد. در نتیجهٔ محصولات دارویی تهیه شده از این طریق با ملاحظهٔ قوانین محیط زیستی و داروهای انسانی در اتحادیهٔ اروپا تولید می‌شوند و باید تمام خطرهای احتمالی آن با ارزیابی مخاطراتی که برای محیط زیست دارند، در نظر گرفته شود. برای انجام آزمایش بالینی مبتنی بر اصلاح ژنتیکی حامی مالی باید افزون بر کسب مجوزهای لازم از کمیته‌های اخلاقی و مقامات ذی‌صلاح بهداشت ملی،

1. Council Directive 90/220/EEC of 23 April 1990 on the deliberate release into the environment of genetically modified organisms

مجوزهایی را نیز در خصوص استفاده از داروی حاصل از این فناوری برای آزمایش اخذ کند. برای اخذ مجوزهای لازم مخاطرات محیط زیستی باید توسط مقامات دولتی هر کشور ارزیابی و تأیید شود. بدیهی است که الزام تولیدکنندگان و فعالان حوزه زیستفناوری به رعایت مقررات مذکور ممکن است مشکلات عدیدهایی را در خصوص کشف واکسن مؤثر بر این اپیدمی ایجاد کند. برای برونو رفت از تأخیر ناشی از مطابقت واکسن‌های بالقوه کرونا با مقررات مذکور، اتحادیه اروپا به بهانه پاسخ به شرایط اضطراری بهداشتی مرتبط با کووید-۱۹ از خصمانهای اخلاقی و علمی که برای تضمین ایمنی واکسن‌های در دست تولید ارائه می‌شود، صرف نظر کرده است. ازین‌رو، واکسن‌های مبتنی بر اصلاح ژنتیکی، مشمول معافیت موقت در نظر گرفته می‌شوند که نیازی به ارزیابی تأثیرات زیستمحیطی برای فاز آزمایش‌های بالینی و استفاده بشردوستانه ندارند. افزون بر این، واکسن‌های ژنتیکی شامل واکسن‌های اسید نوکلئیک (حاوی DNA و mRNA) و واکسن‌های ناقل ویروس غیربیماری‌زا هستند که هرگز برای استفاده در انسان تأیید نشده‌اند و هنوز هم آزمایشی و تجربی‌اند (European Parliament, 2020). این راهبرد به طور موقت و در مورد اصلاح ژنتیکی اعمال می‌شود. این کمیسیون از موضع سختگیرانه خود در برابر فناوری مذکور برای جلوگیری از تنگناهای آزمایش‌های بالینی واکسن کروناویروس که شامل چندین کشور است، عقب‌نشینی کرده است. کمیسیون اروپا استدلال می‌کند که قانون فعلی در مورد اصلاح ژنتیک شرایط اضطراری را در نظر نمی‌گیرد، در نتیجه روش‌های بسیار پیچیده و زمان‌بری اعمال می‌شود. واکسن‌های بالقوه‌ای که اکنون توسط شرکت‌های دارویی آسترازنکا^۱ و J & J^۲ در دست تولید هستند، حاوی محصولات ژنتیکی‌اند یا از آنها تشکیل شده‌اند (Fortuna, 2020). در مقابل، عده‌ای معتقدند که استفاده بالینی از این روش درمانی خطرناک است، زیرا این محصولات با رهاسازی غیرعمدی یا دفع توسط بیمار وارد محیط زیست می‌شوند که بالقوه می‌تواند بر افزایش موجودات دستکاری شده ژنتیکی دامن بزند؛ همچنین ممکن است سایر موجودات را در معرض تغییرات ژنتیکی فنتوتیپی^۳ قرار دهد، تولید مثل کند، به صورت نهفته باقی بماند، با گونه‌های موجود رقابت کند یا مواد ژنتیکی را به گونه‌های دیگر منتقل کند یا اینکه سلامتی انسان و محیط‌زیست را تحت تأثیر قرار دهد. در نتیجه محصولات دارویی مبتنی بر اصلاح ژنتیک باید با ملاحظه قوانین زیستمحیطی و داروهای انسانی در اتحادیه اروپا تولید شوند و تمام خطرهای احتمالی آن با ارزیابی مخاطراتی که برای محیط زیست دارند، در نظر گرفته

1. Astra Zeneca

2. Johnson & Johnson

3. فنتوتیپ (Phenotype) خصوصیات قابل مشاهده یا صفت یک جاندار است؛ مانند خصوصیات بیوشیمیایی یا فیزیولوژیکی. فنتوتیپ از بیان ژن‌های یک ارگانیسم و تأثیر عوامل زیستمحیطی و تعامل بین این دو نتیجه می‌شود (ر.ک: Churchill F.B, 1974: 5-30).

شود. همچنین آنها اضافه کرده‌اند که برای انجام آزمایش بالینی مبتنی بر اصلاح ژنتیکی حامی مالی باید افزون بر کسب مجوزهای لازم از کمیته‌های اخلاقی و مقامات صلاحیت‌دار بهداشت ملی، مجوزهایی را نیز در خصوص استفاده از داروی تهیه شده از این فناوری در آن آزمایش اخذ کند. برای اخذ مجوزهای لازم مخاطرات محیط زیستی باید توسط مقامات دولتی هر کشور ارزیابی و تأیید شود. با وجود مخالفت‌های مذکور به دلیل شیوع سریع این بیماری در قوانین زیستمحیطی تغییرات موقتی توسط پارلمان اروپا و کمیسیون اتحادیه اروپا به رسمیت شناخته شده است (Lopez, 2020: 3). آزمایش‌های بالینی واکسن‌های تهیه شده از طریق فناوری اصلاح ژنتیکی برای درمان یا پیشگیری از کووید-۱۹ می‌تواند در اسرع وقت بدون تأخیرهای در نظر گرفته شده در دستورالعمل‌های محیط زیستی مذکور و مقررات مختلف شروع به کار کنند.^۱ اگرچه دستورالعمل‌های یادشده به تضمین حمایت از سلامتی انسان و محیط زیست از طریق ارزیابی مخاطرات ناشی از رهاسازی عمده یا استفاده محدود موجودات دستکاری شده ژنتیکی کمک می‌کنند، با وجود این، تعجیل در موضع گیری در خصوص واکسن کووید-۱۹ بی‌سابقه است. بدین ترتیب تا زمانی که کووید-۱۹ به عنوان یک وضعیت اضطراری پابرجاست، این معافیت‌ها نیز اعمال شدنی خواهد بود. اما در عین حال حامیان مالی باید اقدام‌های مناسبی را برای به حداقل رساندن تأثیرات منفی این محصولات بر محیط زیست انجام دهند (Lopez, 2020: 5). بنابراین، با تصویب چارچوب نظارتی اتحادیه اروپا بر تقاضاهای کنونی تولید، صدور مجوز و دسترسی به واکسن‌ها با حفظ استانداردهای اتحادیه اروپا برای کیفیت، ایمنی و کارایی تسريع می‌شود. بدین منظور دستورالعمل COVID-19 GMO تضمین می‌کند که فعالیت‌های تحقیقاتی برای واکسن کووید-۱۹ از طریق مقررات پیچیده قانونی یا استانداردهای مختلف ملی ممنوع نمی‌شود (Giesen & Kemmner, 2020: 2).

آمریکا نیز تدبیر خاصی را در خصوص تولید محصولات اصلاح شده ژنتیکی اعمال کرده است. دولت فدرال یک سیستم هماهنگ، مبتنی بر ریسک به منظور اطمینان از ایمنی محصولات زیست‌فناوری مدرن برای محیط زیست و سلامت انسان و حیوانات دارد. مقررات اصلاح ژنتیک در آمریکا تحت چارچوب هماهنگ مقررات زیست‌فناوری است که در سال ۱۹۸۶ منتشر شد و به موجب آن، تمرکز بر ماهیت محصولات به جای روند تولید آن استوار است (Giesen, Kemmner, 2020: 9). با بررسی قوانین و مقررات آمریکا در خصوص وضعیت اضطراری ناشی از کرونا ملاحظه می‌کنیم که در این نظام حقوقی در

1. Communication from the Commission to the European Parliament the European Council the Council and the European Investment Bank. EU Strategy for COVID-19 vaccines [Internet] 2020. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication-eu-strategy-vaccines-covid19_en.pdf AND Official Journal of the European Union. Regulation (EU) 2020/1043 of the European Parliament and of the Council of 15 July 2020 on the conduct of clinical trials with and supply of medicinal products for human use containing or consisting of genetically modified organisms intended to treat or p [Internet] 2020. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R1043&from=EN>.

راستای تسریع در روند آزمایش‌های بالینی و مراحل آزمایشی واکسن مسئولیت حقوقی در مورد خدمات ناشی از واکسن کووید-۱۹ مشمول قوانین خاص آمادگی عمومی و مدیریت بحران^۱ خواهد بود. وزارت بهداشت و خدمات انسانی آمریکا^۲ اذعان کرده است که افراد فعال در زمینه واکسن کووید-۱۹ از جمله تولیدکنندگان، توسعه‌دهندگان، توزیع کنندگان و متخصصان مراقبت‌های بهداشتی که واکسن تزریق می‌کنند، در قبال خسارات مربوط به تجویز یا استفاده از واکسن کووید مورد تأیید سازمان غذا و دارو از معافیت برخوردارند، مگر اینکه تقصیر عمده آنها به مرگ یا آسیب جدی جسمی منجر شود. با این حال خسارت افرادی که با تزریق واکسن کووید-۱۹ آسیب می‌بینند، ممکن است از طریق طرح ملی جبران شود (Hickey et al., 2020: 3). مطابق قانون کمک‌های کرونایی، رفاه و امنیت اقتصادی^۳ بیشتر طرح‌های بیمه سلامت خصوصی باید شامل واکسن کووید-۱۹ و سایر خدمات پیشگیری کننده بدون هزینه خاصی باشد. با توجه به اینکه این معافیت مطلق بوده و به واکسن‌های خاصی محدود نشده است، واکسن‌های ناشی از فناوری اصلاح ژنتیک را نیز در بر می‌گیرند و چنانچه در راستای آزمایش این واکسن‌ها شخصی آسیب بینند، خسارات وی به طریق مذکور جبران پذیر خواهد بود. از این مقرره می‌توان نتیجه گرفت که در نظام حقوقی آمریکا نیز تهیه و توزیع واکسن مقررات مطلق پیشتر را تا حدودی منعطف ساخته است و سلامتی مردم و توسعه اینمی جامعه را در اولویت اهداف خود قرار داده است. بنابراین، خدمات ناشی از آزمایش‌ها واکسن‌های تهیه شده از فناوری اصلاح ژنتیک نیز مشمول طرح‌های مذکور قرار گرفته و تسریع تحقیقات را در پی داشته است.

در نظام حقوقی ایران نیز «قانون ملی اینمی زیستی» ۱۳۸۸، «قانون الحق جمهوری اسلامی ایران به پروتکل کارتها ۱۳۸۲ و مصوبات شورای ملی اینمی زیستی، از مهم‌ترین استناد قانونی در حوزه محصولات و موجودات اصلاح شده ژنتیکی بهشمار می‌آیند. براساس ماده ۵ قانون اینمی زیستی کشور، تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی که پس از انجام آزمایش‌های میدانی، قصد ارائه محصولات تغییرشکل یافته ژنتیکی را دارند، موظف به اخذ مجوزند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، در نظام حقوقی ایران نیز تولید و عرضه دستاوردهای ناشی از اصلاح ژنتیک از چارچوب‌ها و الزامات خاصی برخوردار است. افزون بر این، مطابق ماده ۴ (الحاقی ۱۳۶۷/۱۲۳) قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی «ساخت هر نوع دارو یا فراورده بیولوژیک و عرضه و فروش آنها در داخل کشور و یا صدور آن به خارج از کشور مستلزم اجازه قبلی از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و اخذ پروانه و یا مجوز لازم می‌باشد». همچنین سازمان غذا و دارو راهنمای ساخت واکسن کووید ۱۹ (از

1. Public Readiness and Emergency Preparedness (PREP) Act

2. United States Department of Health and Human Services

3. Coronavirus Aid, Relief, and Economic Security 2020

تحقیق و توسعه تا ورود به بازار؛ الزامات رگولاتوری) در مهرماه ۱۳۹۹ منتشر کرده است. در راهنمای مذکور فرایند و الزامات نظارتی واکسن کووید ۱۹ که باید از سوی شرکت تولیدکننده و در مراحل مختلف تحقیق و توسعه تا مرحله ورود فراورده به بازار انجام گیرد، مراحلی مطرح شده که در مجموع ۱۵ مرحله را به خود اختصاص داده است. همان‌طور که ملاحظه شد، در نظام حقوقی ایران تدبیری مشابه آنچه در نظام اتحادیه اروپا بیان شد، وجود ندارد. حال آنکه به منظور تسريع فعالیت‌های مؤسسه‌ت تحقيقياتی فعال در حوزه زیست‌فناوری در نظر گرفتن استثنایات و معافیت‌های قانونی ضروری به نظر می‌رسد.

۲.۲. ملاحظات ناشی از حقوق مالکیت فکری

حقوق مالکیت فکری حقوق انحصاری محدودی را نسبت به ارگانیسم موجود زنده ایجاد و دسترسی به فناوری ترکیب حاصل از این فناوری را با محدودیت مواجه می‌کند (Ramona, 2001: 151). نظر به اینکه دولت‌ها از ثبت اختراعات مربوط به مواد طبیعی خام امتناع می‌کنند، دانشمندان قادر به ثبت اختراعات ژنتیک ساخته دست انسان هستند (Cockburn, 2002: 80). دیوان عالی آمریکا سال‌های متتمادی براساس تفسیری که از قانون ثبت اختراع آمریکا داشته، «محصولات طبیعی» مانند (توالی‌های جداسده دی‌ان‌ای انسان) را قابل ثبت به عنوان اختراع دانسته است (Supreme Court, 1980: 303). با این حال، موجودات مهندسی ژنتیکی قابل ثبت هستند، چراکه به طور طبیعی به دست نیامده‌اند. بنابراین اگرچه ممکن است آنتی‌زن واکسن قابل اختراع باشد-مانند وکتور ویروس اصلاح‌شده ژنتیکی-اما ممکن است آنتی‌زن واکسن با استفاده از نوعی ویروس که به طور طبیعی وجود دارد، قابل ثبت به عنوان اختراع نباشد. ولی این به معنای غیرقابل ثبت بودن واکسن‌ها به عنوان اختراق نیستند، چراکه تولیدکننده واکسن می‌تواند به دنبال ثبت اختراق در مورد روش‌های تولید واکسن، سایر اجزای واکسن (مانند مواد افزودنی) و فرمولاسیون‌های خاص باشد (Hickey, 2020: 12-13). بدین ترتیب واکسن‌هایی که برای درمان کووید-۱۹ کشف می‌شوند، ممکن است قابل حمایت تحت نظام حقوق مالکیت فکری باشند. در بحیجه رقابت شرکت‌های زیست‌فناوری برای تولید واکسن مؤثر، رقابت دیگری نیز مشهود است و آن تلاش شرکت‌ها برای ثبت اختراق است. انگیزه‌های مادی و معنوی ناشی از حمایت مالکیت فکری ممکن است به موانعی در برابر دسترسی همگانی به واکسن منجر شود (Koons, 2020). با ادعای حقوق مالکیت فکری برای واکسن‌های کشف شده نیز در سطح جهانی نابرابری‌ها در بین کشورهایی که امکانات اقتصادی کافی برای مقابله با بحران‌ها ندارند، رو به افزایش خواهد بود. کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل متحد تأکید کرده‌اند که همه‌گیری جهانی در این مقیاس و با این سطح از هزینه انسانی بدون بازه زمانی مشخص، نیاز به عکس‌العملی منسجم، اصولی و شجاعانه دارد. تمام تلاش‌ها برای جلوگیری، درمان کووید ۱۹ باید

براساس اصول همبستگی، همکاری و کمک بین‌المللی مبتنی بر حقوق بشر باشد. در تصمیم‌گیری درباره دسترسی به واکسن‌ها، آزمایش‌ها و معالجات اساسی و سایر تجهیزات پزشکی، خدمات و ملزماتی که در محور حق دستیابی به بالاترین استاندارد بهداشتی برای همه قرار دارند، جایی برای ملی‌گرایی یا منفعت‌طلبی وجود ندارد. از این‌رو کمیساريای عالی حقوق بشر در سازمان ملل متحد^۱ و یونسکو^۲ و سازمان بهداشت جهانی با مشارکت سازمان اروپایی پژوهش‌های هسته‌ای^۳ اخیراً فراخوانی با نام «دانش باز» راه‌اندازی کرده است. این ابتکار اذعان می‌کند که دانش علمی می‌تواند در کاهش نابرابری‌ها نقش داشته باشد و به پاسخگویی در برابر چالش‌های فوری کووید-۱۹ و تسریع پیشرفت در جهت اجرای دستور کار ۲۰۳۰ کمک کند. متأسفانه به نظر می‌رسد که برخی دولت‌ها متعهد شده‌اند که واکسن را فقط برای شهروندان خود تهیه کنند. حال آنکه سیاست‌های بهداشتی و انزواطلبی با استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر مغایرت دارد.^۴ در برخی مقررات بین‌المللی به همکاری دولت‌ها در مقابله با بیماری‌ها تأکید شده است. برای مثال مقررات بین‌المللی بهداشت^۵ ابزار حقوقی بین‌المللی است که ۱۹۴ کشور جهان از جمله کشورهای عضو سازمان جهانی بهداشت متعهد اجرای آن هستند. هدف از این مقررات کمک به جامعه بین‌المللی در ارتباط با پیشگیری و پاسخ به خطرهای حاد بهداشت عمومی است که دارای پتانسیل گسترش از طریق مرزها و تهدید مردم سراسر جهان است. همچنین میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی^۶ در بند ۲ ماده ۱۲، به تعهد دول عضو برای «پیشگیری، درمان و کنترل بیماری‌های فرآگیر، بومی و حرفة‌ای و پیکار با این بیماری‌ها» اشاره کرده است. هرچند ماده مذکور، در خصوص دسترسی به واکسن و دارو تصریح ندارد، تعهد مندرج در قسمت «ج» بند ۲ ماده ۱۲، به موضوع دسترسی به دارو به عنوان ابزاری برای مبارزه با بیماری توجه کرده است، چراکه یکی از راه حل‌های اجرای این تعهد قابلیت دسترسی به دارو و واکسن است. بنابراین، مطابق رویکرد دانش باز و همکاری کشورها در زمینه دسترسی به واکسن چنانچه واکسنی با استفاده از فناوری اصلاح ژنتیک کشف و تولید شود، باید اطلاعات آن برای دسترسی سایر کشورها در دسترس باشد؛ بدون اینکه در این خصوص انحصار طلبی یا محدودیتی وجود داشته باشد. چیزی که با لحاظ سرمایه‌های هنگفت صرف شده در راستای تحقیقات کشف واکسن بیشتر شیوه یک کاپوس برای شرکت‌ها و مؤسسات تحقیقاتی اصلاح

1. UN Office of the High Commissioner for Human Rights
2. Scientific and Cultural Organization (UNESCO)
3. European Organization for Nuclear Research (CERN)
4. Statement by UN Human Rights Experts Universal access to vaccines is essential for prevention and containment of COVID-19 around the world, (9 November 2020),<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26484&LangID=E>
5. International Health Regulations (2005)
6. Committee on Economic, Social & Cultural Rights (CESCR), 2000, "The Right to the Highest Attainable Standard of Health", (article 12 of the ICESCR), General Comment No. 14.

ژنتیک به نظر می‌رسد. همزمان با ارائه ایده دانش باز، کشورهایی مانند هند و آفریقای جنوبی از سازمان تجارت جهانی خواسته‌اند تا از اجرای برخی مقررات موافقت‌نامهٔ تریپس خودداری کند تا از این طریق اقدام‌های پیشگیری، مهار و درمان بیماری همه‌گیر را تسريع بخشنده. دو کشور مذکور معتقد‌ند که در صورت اعمال مقررات یادشده، حمایت موجود از حقوق مالکیت فکری مانند حق اختراع، طرح‌های صنعتی، کپی‌رایت و حمایت از اطلاعات افشانشده (اسرار تجاری) ممکن است موانعی در دسترسی به موقع محصولات پزشکی ارزان قیمت از جمله واکسن‌ها و داروها ایجاد کند. در تاریخ ۲ اکتبر ۲۰۲۰ کشورها طی بیانیه مشترکی از شورای تریپس خواستند که به کمیسیون عمومی سازمان تجارت جهانی در خصوص توقیف اجرا و اعمال بخش‌هایی از موافقت‌نامهٔ تریپس به‌سبب پیشگیری، مهار و درمان کووید-۱۹ توصیه‌هایی داشته باشد. حق اختراع به مخترع دارو این اجازه را می‌دهد که از تولید، استفاده، عرضه برای فروش، فروش، واردات محصول حمایت‌شده اختراع توسط دیگران جلوگیری کنند. حفاظت از اطلاعات افشانشده تحت تریپس کشورها را ملزم می‌کند تا اطمینان حاصل کنند که از اطلاعات و داده‌ها (از جمله داده‌های آزمایش بالینی) ارائه‌شده توسط دارنده اطلاعات در برابر استفاده غیرمنصفانه حمایت به عمل می‌آید. گزارش‌های متعددی حاکی از این است که حقوق مالکیت فکری مانع تهیئة به موقع محصولات پزشکی ارزان برای بیماران می‌شود. همچنین گزارش شده است که برخی از اعضای سازمان تجارت جهانی برای تسريع در روند صدور مجوز اجباری اصلاحات قانونی فوری در قوانین ثبت اختراع خود انجام داده‌اند. فراتر از حق اختراع سایر حقوق مالکیت فکری نیز می‌تواند موجب این وضعیت باشد، به‌گونه‌ای که گزینه‌های محدودی برای غلبه بر این موانع وجود دارد. افزون‌بر این، بسیاری از کشورها به‌ویژه کشورهای در حال توسعه هنگام استفاده از انعطاف‌پذیری موجود در موافقت‌نامهٔ تریپس ممکن است با مشکلات نهادی و قانونی مواجه شوند. هند و آفریقای جنوبی همچنین استدلال کرده‌اند برای کشورهایی که ظرفیت تولید کافی ندارند یا فاقد ظرفیت لازم هستند، الزامات تریپس و روند طولانی و دشوار واردات و صادرات محصولات دارویی به نگرانی اساسی مبدل شده است (Mathew, 2020). مخالفان حمایت مالکیت فکری از واکسن‌های کشف‌شده معتقد‌ند که حقوق مالکیت فکری نباید تعهدات دولتها را مبنی بر حمایت و تتحقق حق بهداشت که شامل ایمن‌سازی و درمان همگانی و بدون تبعیض بیماری‌های عفونی است، نادیده بگیرد. با این حال، رویکرد موافقت‌نامهٔ تریپس ممکن است تأثیر نامطلوبی بر قیمت و در دسترس بودن داروها داشته باشد، زیرا همان‌طور که در مورد حق بهداشت اشاره شده است، این موافقت‌نامه دسترسی کشورها (به‌ویژه کشورهای در حال توسعه و کمتر توسعه‌یافته) به داروها را دشوار می‌سازد.^۱

موافقان حمایت نظام حقوق مالکیت فکری از داورها و واکسن‌های کشفشده برای درمان کووید-۱۹ استدلال می‌کنند که تحولات اخیر در زمینه بهداشت و سلامت همگانی حاکی از ضرورت تغییرات اساسی در نحوه استفاده و استناد به مالکیت فکری است. بدین‌منظور هر گونه تغییر باید پاسخگوی شرایط اضطراری ناشی از این بیماری باشد و در عین حال زمینه‌ای را برای اطمینان از کارایی نظام حق اختراع برای همه ذی‌نفعان فراهم آورد. به عبارت دیگر، افزون‌بر اینکه این تغییرات باید اطمینان عمومی در زمینه دسترسی همگانی به داروها و واکسن‌ها فراهم آورد تا حدودی حق دارندگان اختراع نسبت به اموال فکری شان را نیز تأمین کند. مخصوصاً مالکیت فکری این ایده را که مالکیت فکری مانع در برابر تولید واکسن به‌شمار می‌رود، زیر سؤال بردن. مدیرکل سابق سازمان جهانی مالکیت معنوی (واپیو) اذعان کرد که موافع اصلی واکسن مشکلات علمی و فنی است و هیچ شواهدی مبنی بر ممانعت مالکیت فکری از تولید واکسن وجود ندارد (Fischer, 2020). برخی اشخاص یا سازمان‌هایی که داوطلبانه یا غیرداوطلبانه به فعالیت در عرصه درمان، آموزش، واکسن یا فناوری کووید-۱۹ فراخوانده شده‌اند، خواستار جلوگیری از حمایت مالکیت فکری هستند. برای مثال در بهار ۲۰۲۰ چندین دانشگاه و شرکت در بخش فناوری پیشرفت‌های پیشنهاد «تعهد دسترسی آزاد به اطلاعات راجع به کووید»^۱ را ارائه دادند تا مالکیت فکری ما به رایگان برای استفاده در پایان دادن به بیماری مسری و به حداقل رساندن تأثیر بیماری در دسترس باشد. تاکنون این تعهد و سایر تلاش‌ها برای جلوگیری از حمایت مالکیت فکری از فناوری کووید از جلب حمایت و نظر دیگران بازمانده است. در واقع، مدیرعامل شرکت فایزر^۲ به نام آلبرت بورلا^۳ این تعهد و پیشنهادهای مشابه را «نامعقول» و «خطرناک» دانسته است و به نظر وی چنین عقیده‌ای به این معناست که «اگر شما کشفی دارید، ما آن (مالکیت فکری) را از شما خواهیم گرفت» Silverman, (2020). Top of Form مجمحپاسخ بورلا به طور گسترده توسط مدیران صنایع دارویی، رهبران دولتها، سیاستمداران که هزینه و مشکلاتی ناشی از تولید دارو برای آنها قابل درک است، مورد توجه قرار گرفته است. همان‌طور که مدیرعامل مؤسسه تحقیقاتی دانشگاه بیل خاطرنشان کرد: «... هم‌اکنون ده‌ها شرکت و دانشگاه در حال بررسی واکسن‌های کووید ۱۹ و بسیار دیگر در حال بررسی روش‌های درمانی هستند. اگر حقوق مالکیت فکری سلب را کنیم سیستم‌های تحقیقاتی از هم پاشیده می‌شود و ما دیگر نمی‌توانیم شاهد خاتمه این بیماری باشیم» (Soderstrom, 2020).

۱. Open COVID Pledge، این تعهد از سازمان‌های سراسر جهان می‌خواهد که حق اختراع و کپیرایت خود را در مبارزه با بیماری همه‌گیر کووید ۱۹ به‌طور رایگان در درسترس قرار دهند (برای مطالعه بیشتر رک: <https://opencovidpledge.org/about>).

2. Pfizer

3. Albert Bourla

به منظور ایجاد تعادل بین حق دارنده اختراع و جامعه برای دسترسی به واکسن راه حل هایی وجود دارد. یکی از مهم ترین راه حل های ارائه شده حفظ نظام حق اختراع است. رئس ای برخی شرکت ها مانند مدیر عامل شرکت روشه استدلال کرده اند که چشم پوشی و کنار گذاشتن نظام حق اختراع به از بین رفتن انگیزه های لازم برای اختراع منجر می شود. هزینه تحقیق و توسعه برای شرکت های دارویی هزینه نسبتاً شایان توجهی است و احتمال دارد پس از پایان همه گیری ویروس احیای نظام سابق و پویای بازار با مشکل مواجه شود. اگر در حال حاضر از مالکیت فکری شرکت های دارویی به اندازه کافی حمایت نشود، تولید دارو در آینده با محدودیت مواجه می شود. (Lay, 2020).

راه حل دیگر توسل به صدور مجوز اجباری حق اختراع است. در حقیقت، مجوز اجباری به منزله راه کاری برای برقراری تعادل بین حقوق اصحابی دارنده و حق عموم مردم در برخورداری از رفاه اجتماعی پیش بینی شده است. مجوز اجباری را می توان این گونه تعریف کرد که «جوز صادر شده از طرف مرجع ذی صلاح برای یک ارگان دولتی یا شخص ثالث مأذون از سوی دولت، مبنی بر بهره برداری از حق اختراع بدون اذن دارنده آن» (بختیاروند، ۱۳۹۶: ۸۱). در ایران مجوز اجباری در قانون ثبت اختراعات، طرح های صنعتی و علائم تجاری ۱۳۸۶ و آینین نامه اجرایی آن مصوب ۱۳۸۷ پیش بینی شده است. طبق ماده ۱۷ این قانون، بهره برداری به موجب مجوز اجباری توسط دولت یا شخص مجاز از طرف آن انجام می گیرد. براساس بند «الف» این ماده، هر گاه بنا به تشخیص وزیر یا بالاترین مقام دستگاه ذی ربط حفظ منافع عمومی مانند امنیت ملی، تعزیه، بهداشت یا توسعه سایر بخش های حیاتی اقتصادی کشور بر بهره برداری از اختراع متوقف باشد؛ یا اینکه بهره برداری مالک یا شخص مجاز از طرف او با رقابت آزاد مغایر و به تشخیص مقام مذکور، بهره برداری از اختراق رافع مشکل باشد، مجوز اجباری صادر می شود. بدین ترتیب چنانچه محققان ایرانی موفق به کشف واکسن کووید-۱۹ شوند و این واکسن براساس الزامات حق اختراع مورد حمایت قانون نگذار قرار گیرد، در صورت تحقق شرایط ماده مذکور مجوز اجباری صادر خواهد شد. بسیاری از بازارهای مهم در سراسر جهان نیز پیش از این مجوز اجباری را اعمال می کنند و برخی آن را برای مبارزه بهتر با این ویروس معرفی کرده اند. این مدل به اداره ثبت اختراقات مربوطه یا وزارت بهداشت اجازه می دهد تا به اشخاص ثالث برای ارتقای تولید محصولات ژنتیکی، با پرداخت هزینه مناسب به عنوان جبران، به دارنده ثبت اختراق مجوز دهد. در چند ماه گذشته بازارهای بزرگی مانند فرانسه مقررات قانونی را برای استناد به مجوزهای اجباری در صورت لزوم در شرایط فعلی در نظر گرفته اند. اگر شرایط کاملاً بحرانی تلقی شود، این کار حتی بدون رضایت دارنده حق اختراق نیز انجام شدنی است. شایان ذکر است که صدور افراطی مجوز اجباری توسط دولت ممکن است در آینده به ایجاد نوعی محدودیت در سرمایه گذاری منجر شود که این بحران فقط خاص کووید ۱۹ نخواهد بود و اغلب مدل های تجارت را نیز تحت تأثیر قرار خواهد داد (Lay, 2020). در آمریکا، نگرانی ها در زمینه حمایت مالکیت فکری از فناوری های مرتبط با کووید ۱۹ با این

واقعیت افزایش یافته است که دولت حق دارد که مجوز بهره‌برداری هر اختراع یا حق فکری دانشگاه‌ها را مطابق قانون بای‌دال^۱ یا با استناد به مقررات لیسانس اجباری که در طول جنگ جهانی دوم تصویب شده است، صادر کند. بهمنظور جلوگیری از مداخله دولت در خصوص حق بهره‌برداری از ادعای آن‌گونه که در قانون بای‌دال آمده است، برخی اقدام‌ها صورت گرفت؛ از جمله چندین دانشگاه از جمله استنفورد، هاروارد، مؤسسه ماساچوست و ۱۴ مؤسسه تحقیقاتی دیگر چارچوب توسعهٔ فناوری مربوط به کووید-۱۹ را ارائه دادند که صدور مجوز «غیرانحصاری و رایگان حقوق مالکیت فکری در دسترس برای فناوری‌های مرتبط با کووید را که در طی همه‌گیر شدن بیماری است»، تجویز می‌کند (Stanford University, 2020). دادستان‌های کل بیش از ۳۰ ایالت آمریکا از دولت فدرال درخواست کرده‌اند که از حق شناسایی شده در قانون بای‌دال استفاده کنند و به تولیدکنندگان شخص ثالث اجازه دهند که داروی درمانی شرکت داروسازی گیلیاد^۲ رمdesivir^۳ (تأییدشده توسط سازمان غذا و دارو اکتبر ۲۰۲۰) تولید کنند. استدلال آنها این است که هزینه‌ها بسیار بالا و تجهیزات ناکافی است. در پاسخ به این استدلال شرکت گیلیاد ادعا کرد که به اندازهٔ کافی محصولات رمdesivir عرضه می‌شود و این شرکت بیش از یک میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خواهد کرد تا ظرفیت تولید این دارو را افزایش دهد. همچنین این شرکت استدلال کرد که تعییت از پیشنهادهای دادستان‌های کل هیچ تأثیری در تأمین کالا و قیمت نخواهد داشت، چراکه شش تا دوازده ماه طول می‌کشد که رقبای عمومی بتوانند دوزهای بیشتری از آنچه گیلیاد پیشنهاد می‌دهد، تولید و به بازار عرضه کنند.^۴

در برخی از نظام‌های حقوقی اتکا به خدمات اتاق پایاپایی بهمنظور ایجاد تعادل بین حق دارنده اختراع و جامعه برای دسترسی به واکسن مطرح شده است. در عصر حاضر، همزمان با ضرورت تحولات نظام حق اختراع اشخاصی که می‌توانند نوآوری را ارتقا بخشند، از اهمیت حیاتی برخوردار هستند. مؤسسات مختلفی به عنوان مکانیسم‌های احتمالی برای دسترسی به حق اختراق ژنتیکی شناسایی شده‌اند. یکی از این مؤسسات اتاق‌های پایاپایی^۵ است (Van Overwalle et al., 2005: 122). اتاق پایاپایی با کسب مجوز بهره‌برداری فرعی^۶ برای تولیدکنندگان مواد غذایی انعطاف‌پذیری بیشتری را برای دارندگان اختراق فراهم می‌کند. مجوز بهره‌برداری از مالکیت فکری می‌تواند همراه با حق امتیاز یا بدون آن باشد؛ از این‌رو مجوز

۱. Bayh-Dole Act of 1980: یکی از ویژگی‌های مهم قانون اختراعات آمریکا، وجود قانون خاص در مورد اختراعاتی است که از بودجه‌های عمومی استفاده می‌کنند. این قانون به قانون «بای‌دال» موسوم است (ر.ک: میرشمی و فرضی، ۱۳۹۷: ۱۷۲-۱۴۳).

2. Gilead Sciences' COVID

3. remdesivir

4. Gilead Sciences, "Gilead Sciences Statement on State Attorneys General Letter on Remdesivir," Company Statement, Aug. 5, 2020.

5. clearing houses

6. subsidiary license

به طور بالقوه می‌تواند واکنش مؤثرتری را در بحران‌های جهانی ایجاد کند. یک اتاق پایاپایی جهانی با اختیارات بین‌المللی و با مدیریت قراردادهای میان داروسازها، دولتها، مؤسسات پزشکی و بیماران می‌توانند اعتماد بیشتری را ایجاد کنند و افراد بیشتری را تحت حمایت خدمات درمانی قرار دهند. سرعت کُند نهادها و سازمان‌های فعال در این حوزه اثربخشی این قسم از تلاش‌های متقابل را با مانع موافق ساخته است (Financial Times, 2020).

برخی صاحب‌نظران، انعقاد قرارداد ائتلافی اختراع را به منظور برآوردن رفت از چالش عدم دسترسی به واکسن مطرح کردند. این قرارداد در واقع یکی از سازوکارهای مدیریت جمعی اختراع است که برای بهینه‌سازی سیستم حمایتی از اختراق و رفع نواقص موجود در آن به کار می‌رود (جعفری چالشتی، ۱۳۹۵: ۲۳۶-۲۳۵). قراردادهای «ائلاف»^۱ که در آن صاحبان اموال فکری، حقوق خود را در یک نهاد واحد تجمیع می‌کنند تا متقاضیان استفاده بتوانند به جای مراجعت به تک صاحبان اموال فکری، تنها به این نهاد مراجعت کنند (صادقی و شمشیری، ۱۳۹۰: ۱۴۲). اساس و ذات ائتلاف در حق اختراق مربوط به از بین بردن حق انحصاری و اعطای نوعی «مصطفونیت» به اعضای ائتلاف در این جهت است (Andewelt, 1985: 611). در این حالت دو یا چند واحد اقتصادی با انعقاد قراردادی میان خود، توافق می‌کنند که هریک از آنها مجوز بهره برداری از فناوری متعلق به خود را به طرف(های) دیگر قرارداد و اگذار کند تا تمامی اطراف قرارداد بتوانند از فناوری‌های تحت ائتلاف استفاده کنند (نوروزی، ۱۳۸۶: ۱۹۹). در حقوق ایران باید آن را با توجه به اصل آزادی قراردادی تابع ماده ۱۰ قانون مدنی دانست (عادل و جعفری چالشتی، ۱۳۹۴: ۹۹). بدین ترتیب، ائتلاف جهانی حق اختراق بر توسعه نوآوری و همچنین کشف درمان کووید-۱۹ و سایر درمان‌ها در آینده متمرکز است. ائتلاف حق اختراق ممکن است به نهادهای ملی و بین‌المللی این اجازه را دهد که مالکیت فکری کووید را خریداری کرده و یک ائتلاف حق اختراق متعلق به مردم را ایجاد کرد. همچنین به طور بالقوه سرعت تولید واکسن در بازار و همچنین تولید آن را افزایش می‌دهد و می‌تواند الگویی برای سایر روش‌های درمانی باشد که ممکن است در آینده به بازار عرضه شود (Lay, 2020).

افزون بر راه حل‌های مذکور، در ماه مه ۲۰۲۰ اداره ثبت اختراق و علامت تجاری آمریکا پروژه آزمایشی به نام طرح پایلوت را راه‌اندازی کرد که به موجب آن نهادهای خرد^۲ یا کوچکی^۳ که دارای فناوری‌های حوزه واکسن باشند، می‌توانند از مزایای این طرح استفاده کنند و درخواست‌های ثبت اختراق خود را به صورت ویژه و با سرعتی بیشتر، در فرایندهای بررسی و ارزیابی قرار دهند. طی اجرای این طرح پرونده‌هایی که حاوی ادعاهایی در خصوص کووید-۱۹ باشد و از سوی متقاضیان و شرکت‌های صنعتی

1. Patent Pool

2. Micro Entity

3. Small Entity

بزرگ‌مقیاس مطرح نشده باشد^۱، پس از اولویت‌بندی و احراز شرایط، وارد فرایند ارزیابی می‌شوند. به‌نظر می‌رسد که این طرح، با تضمین حفاظت از دارایی‌های فکری در کوتاه‌ترین بازه زمانی، انگیزه مختراعان و نوآوران را برای سرمایه‌گذاری بیشتر و تجاری‌سازی سریع فناوری‌های توسعه‌یافته افزایش خواهد داد.

نتیجه‌گیری

بیماری کووید-۱۹ در مدت زمان کوتاهی به بیماری همه‌گیر جهانی در سده حاضر تبدیل شده است. اغلب کشورهای جهان با تبعات اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و حقوقی آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند. اغلب شرکت‌ها و تیم‌های تحقیقاتی فعال در حوزه زیست‌فناوری فعالیت‌های شایان توجهی را برای کشف واکسن مؤثر بر درمان و مهار کرونا آغاز کرده‌اند. برخی از واکسن‌های تحقیقاتی با استفاده از فناوری اصلاح ژنتیک در دست تولید هستند. حال آنکه در اغلب نظام‌های حقوقی توصل به فناوری اصلاح ژنتیک با رویکردهای نسبتاً سختگیرانه قوانین و مقررات مواجه‌اند که تحقیقات در حوزه آنها را با تشریفات نسبتاً طولانی مواجه ساخته است. در نظام‌های حقوقی همچون اتحادیه اروپا که قواعد و مقررات دستورالعمل‌های محیط زیستی بر اصلاح ژنتیک حاکم است با وجود مخالفت‌های مکرر، بدليل اضطرار ناشی از کووید-۱۹ در قوانین زیست‌محیطی تغییرات موقتی توسط پارلمان اروپا و کمیسیون اتحادیه اروپا به رسمیت شناخته شده و آزمایش‌های بالینی واکسن‌های تهیه‌شده از طریق فناوری اصلاح ژنتیکی برای درمان یا پیشگیری از کووید-۱۹ می‌تواند در اسرع وقت بدون تأخیرهای در نظر گرفته شده در دستورالعمل‌های مذکور فعالیت کنند. اگرچه دستورالعمل‌های مذکور به تضمین حمایت از سلامتی انسان و محیط زیست کمک می‌کنند؛ با وجود این، اتحادیه اروپا نسبت به واکسن کووید تغییر موضع داده است. بنابراین تا زمانی که کووید-۱۹ به عنوان یک وضعیت اضطراری پابرجاست، این معافیت‌ها نیز اعمال شدنی خواهد بود. از طرفی، شرکت‌های مذکور خواستار حمایت مالکیت فکری از دستاوردهای تحقیقاتی خود هستند. برخی معتقدان معتقدند که حمایت مالکیت فکری از واکسن‌ها و درمان کووید-۱۹ مانع از توسعه یا در دسترس بودن آن می‌شود. طرفداران حمایت مالکیت فکری معتقدند که این حمایت برای خلق درمان‌های مبتکرانه، آزمایش‌ها و واکسن‌ها حیاتی است. در میان نظرهای موافقان و مخالفان حمایت مالکیت فکری از واکسن‌های کووید ۱۹ راه حل‌های مختلفی برای ایجاد تعادل بین حق جامعه برای دسترسی به واکسن و دارنده حق مالکیت فکری مطرح شده است که عبارت‌اند از لزوم حفظ حق اختراع، مجوزهای اجباری، قراردادهای ائتلاف حق اختراع و طرح پایلوت. با وجود تدبیر قانونی اتخاذ شده در دو نظام آمریکا و اتحادیه اروپا، در نظام حقوقی ایران همچنان با سکوت قانونگذار و خلاً قانونی

1. fast track” examination

مواجهیم. به نظر می‌رسد در راستای حل شرایط بحرانی حاضر تجدیدنظر در مقررات قوانین در زمینه موجودات و محصولات تهیه شده از اصلاح ژنتیک ضروری به نظر می‌رسد. همچنین می‌توان نظر به شرایط بحرانی ناشی از بیماری معافیت‌ها و استثنایات موقتی را برای تسریع فعالیت تحقیقاتی مؤسسات زیست فناوری در نظر گرفت. مضاف بر اینکه با در نظر گرفتن چتر حمایتی مالکیت فکری برای دارندگان اموال فکری می‌توان انگیزه تحقیق و توسعه را برای شرکت‌های تحقیقاتی فعال در زمینه کشف واکسن افزایش داد. امید است با اعمال چنین تغییراتی، شاهد گشوده شدن دریچه تحقیقاتی مرتبط با حوزه تولید دارو و واکسن کووید-۱۹ باشیم.

منابع

۱. فارسی

الف) مقالات

۱. بختیاروند، مصطفی (۱۳۹۶)، «بررسی فقهی حقوقی مجوزهای اجباری بهره‌برداری از حق اختراع»، *فقه و اصول*، سال چهل و نهم، ش. ۳، شماره پیاپی ۱۱، ص ۷۹-۹۴.
۲. براتی، مرتضی (۱۳۹۶)، «مطالعه قوانین کشورهای منتخب در حوزه محصولات تراژیخته»، *مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی*: دفتر: مطالعات ارتباطات و فناوری‌های نوین) گروه فناوری‌های نو.
۳. جعفری چالشتی، محمود (۱۳۹۵)، «مفهوم و اوصاف قرارداد مدیریت جمعی حق اختراع و تمیز آن از مفاهیم مشابه»، *مجلس و راهبرد*، سال بیست و سوم، ش. ۸۷، ص ۲۶۲-۲۳۴.
۴. توکلی، احمد؛ کشاورز، محسن؛ وحدت، کتابیون (۱۳۹۸)، «کروناویروس جدید COVID-19) بیماری عفوی نوظهور در قرن ۲۱»، *دوماهنامه طب جنوب*، ش ۶ ص ۴۵۰-۴۳۲.
۵. شهبازی، آرامش؛ برلیان، پویا (۱۳۹۷)، «نقش زیست فناوری در توسعه حقوق بین‌الملل محیط‌زیست»، *فصلنامه مطالعات حقوقی*، ش ۱، ص ۴۲-۲۳.
۶. صادقی، محسن؛ شمشیری، صادق (۱۳۹۰)، «نقد قانون سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی ایران (قانون خصوصی‌سازی) از منظر رابطه مالکیت فکری و حقوق رقابت»، *فصلنامه پژوهش‌های حقوق و سیاست*، سال ۱۳، ش ۳۳، ص ۱۶۴-۱۳۳.
۷. طاهری، سارا (۱۳۹۹)، «مژویی بر بیماری کروناویروس (کووید-۱۹) و آنچه درباره آن شناخته شده است»، *فصلنامه علمی پژوهشی مرکز تحقیقات مدیریت خدمات بهداشتی درمانی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز*، (۱)، ص ۹۳-۸۷.
۸. عادل، مرتضی؛ جعفری چالشتی، محمود (۱۳۹۴)، «قرارداد ائتلاف در حق اختراع»، *فصلنامه دیدگاه‌های حقوق قضائی*، ش ۷۱، ص ۱۲۳-۹۵.
۹. میرشمسی، محمدهادی؛ فرضی، مریم (۱۳۹۷)، «تحلیل و نقد قانون بای دال آمریکا در خصوص حقوق مالکیت

فکری در تحقیقات تأمین مالی شده توسط بخش عمومی»، فصلنامه پژوهش حقوق خصوصی، ش ۲۴، ص ۱۷۲-۱۴۳.

۱۰. نوروزی شمس، مشیت‌الله (۱۳۸۶)، «رابطه حقوق مالکیت فکری و حقوق رقابت (با تأکید بر حقوق اتحادیه اروپا و ایران)»، رساله دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه شهید بهشتی.

ب) پایان‌نامه‌ها

۱۱. رضابی، روح‌الله (۱۳۹۴)، «مطالعه تطبیقی مسئولیت مدنی ناشی از تولید و عرضه محصولات غذایی تراریخته»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه قم.

۱۲. رحمانی منشادی، حمید (۱۳۹۳)، «مسئولیت مدنی ناشی از تحقیقات ژنتیک»، رساله دکتری، تهران: دانشگاه شهید بهشتی.

۲. انگلیسی

A) Books

1. Collins, Harper (2018), COBUILD Advanced English Dictionary, 9th edition.

B) Articles

2. Andewelt, Roger B. (1985), "Analysis of Patent Pools Under the Antitrust Laws", 53 Antitrust Law Journal, pp. 611 -639.
3. Clin Pharmacol, Br J., (2020), "How to expedite early-phase SARS-CoV-2 vaccine trials in pandemic setting—A practical perspective", John Wiley & Sons Ltd on behalf of British Pharmacological Society.
4. Churchill F.B. (1974), "William Johannsen and the genotype concept", Journal of the History of Biology 7, pp. 5-30.
5. Cockburn, Andrew (2002), "Assuring the Safety of Genetically Modified (GM) Foods: the Importance of Holistic", Integrative Approach, 98 J. BIOTECH. 79.
6. Committee on Economic, Social & Cultural Rights (CESCR), 2000, "The Right to the Highest Attainable Standard of Health", (article 12 of the ICESR), General Comment No. 14.
7. Folegatti,Pedro M,Ewer, Katie J, Aley, Parvinder K , Angus, Brian, Becker, Stephan (2020), "Safety and immunogenicity of the ChAdOx1 nCoV-19 vaccine against SARS-CoV-2: a preliminary report of a phase 1/2, single-blind, randomised controlled trial". Lancet 396, pp. 467–478. doi: 10.1016/S0140-6736(20)31604-4.
8. Fischer. J,(2020) "When Researchers Discover A COVID-19 Cure, Credit Should Go To Robust IP Laws, Says Former Czech PM," International Business Times.
9. Financial Times (2020), 'UK and Germany hinder court launch', <https://www.ft.com/content/d6238772-74e7-11ea-90ce-5fb6c07a27f2>
10. Giesen, Caroline & Kemmner, Carolin (2020), "New European Regulation Facilitates Development of Coronavirus Vaccine", Clifford Chance, pp.1-19.
11. Hickey, Kevin J., (2020), "Drug Pricing and Intellectual Property Law: A Legal

Overview for the 116th Congress", pp. 12-13.

12. ICC (2020), "How Intellectual Property Can Strengthen Our Response to Climate Change and COVID-19," Press Release.
13. Koons, C., (2020), "The Vaccine Scramble is Also a Scramble for Patents: Intellectual property disputes throughout the drug supply chain could hold back a Covid-19 shot," Bloomberg Business Week.
14. Lai, Chih-Cheng Shih, ,Tzu-Ping, Ko, Wen-Chien, Tang, Hung-Jen, Hsueh,Po-Ren (2020),"Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2 (SARS-Cov-2) And Corona Virus Disease-2019 (COVID-19): The Epidemic And The Challenges", Int J Antimicrob Agents (In press), 105924.
15. Ramona L. Taylor (2001), "Tearing Down the Great Wall. China's Road to WTO Accession", 41 J.L. & TECH. 151.
16. Silverman, E, (2020), "Pharma Leaders Shoot Down WHO Voluntary Pool for Patent Rights on Covid-19 Products," statnews.com.
17. Soderstrom, J.,(2020), "Intellectual property makes sure drug makers deliver," Hartford Courant.
18. Stanford University (2020), "COVID-19 Technology Access Framework," otl.stanford.edu.
19. Van Overwalle, Geertrui; Esther, van Zimmeren; Verbeure, Birgit; Matthijs, Gert (2005), "Models for facilitating access to patents on genetic inventions," Nature Review Genetics, pp. 8-143. doi:10.1038/nrg1765, www.nature.com/reviews/genetics.
20. WHO, International Health Regulations(2005), 3th Edition, at: <https://www.who.int/publications/i/item/9789241580410>, last visited: 2021/5/18

C) Websites

21. Brunson, Emily K., Vaccine, Britannica, 2020, <https://www.britannica.com/science/vaccine>, last visited: 2020/11/20.
22. Diaz, Julia M and Et al, (2020), "GMOs In Medicine And Research", Britanica, 2020, at: <https://www.britannica.com/science/genetically-modified-organism/GMOs-in-medicine-and-research>. last visited: 2020/11/18.
23. European Parliament,(2020), "Ethics and safety of GMO and non-GMO vaccines against COVID-19", at: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/P-9-2020-003908_EN.html, last visited: 2020/12/20.
24. Fortuna, Gerardo, EU goes easy on GMOs in race for COVID-19 vaccine, EURACTIV's reporting., 2020, at: <https://www.euractiv.com/section/health-consumers/news/eu-goes-easy-on-gmos-in-race-for-covid-19-vaccine>. last visited: 2020/12/22.
25. [https://iums.ac.ir/files/pbr/files/WHO-corona_\(1\).pdf](https://iums.ac.ir/files/pbr/files/WHO-corona_(1).pdf)
26. Lay, Jerrylay,(2020) "Intellectual Property Challenges for Life Sciences Firms – Through COVID-19 and Beyond", A&M Bulliten, <https://www.alvarezandmarsal.com/insights/intellectual-property-challenges-life-sciences-firms-through-covid-19-and-beyond>. last visited: 2020/12/15.
27. Lopez, C. Iglesias, Temporary derogation of European environmental legislation for clinical trials of genetically modified organisms (GMOs) for COVID-19, Cytotherapy. 2020 Sep 26. at: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1465324920308598?via%3Dihub>, last

visited: 2020/11/25.

28. Mathew, Joe C, (2020)"India, South Africa ask WTO to waive off patents, intellectual property protection for faster COVID-19 care access", Business Today, <https://www.businessstoday.in/current/economy-politics/india-south-africa-ask-wto-to-waive-off-patents-intellectual-property-protection-for-faster-covid-19-care-access/story/417668.html>.
29. Médecins Sans Frontières/Doctors Without Borders, MSF Calls for No Patents or Profiteering on COVID-19 Drugs, Tests, and Vaccines in Pandemic, MSF ACCESS CAMPAIGN (Mar. 27, 2020), <https://msfaccess.org/msf-callsno-patents-or-profiteering-covid-19-drugs-tests-and-vaccines-pandemic>.

D) Cases

30. Diamond v. Chakrabarty, 447 U.S. 303, 309–10 (1980).